

Selv om mange mennesker er engageret i både organisationernes og sognemenighedernes arbejde, så er organisationerne som sådan frie og uafhængige i forhold til den kirkelige lovgivning. Organisationerne er ikke del af den officielle folkekirkelige struktur eller organisation.

Organisationernes frihed og uafhængighed taler for mig at se imod, at organisationerne som sådan er repræsenteret i kommissioner eller udvalg, som skal arbejde med den kirkelige lovgivning og med den folkekirkelige organisation og struktur, som organisationerne ikke er underlagt eller ikke er en del af.

Spørgsmål 4:

Er ministeren vidende om, at Kirkeligt Samfund, Kirkeligt Centrum eller Indre Mission ønsker en synodal kirkeordning?

Svar:

Jeg er ikke bekendt med, at der i de nævnte organisationer skulle være markant udtrykte ønsker om en synodal kirkeordning.

Spørgsmål 5:

Hvad forstår ministeren ved en synodal kirkeordning?

Svar:

Ved en synodal kirkeordning vil jeg i forhold til folkekirken forstå en ordning, hvor der, formentlig gennem en eller anden form for valg, etableres organer på stifts- og landsplan, som helt eller delvis overtager den kompetence til at træffe beslutninger vedrørende folkekirkelige forhold, der under den nuværende ordning ligger hos Folketinget eller hos kirkeministeren under ansvar over for Folketinget, og som i øvrigt har kompetence til at udtale sig eller beslutte »på folkekirkens vegne«.

Spørgsmål 6:

Hvilke fordele giver den nuværende ordning for civil registrering folkekirken i forhold til at fremme menighedens liv og vækst?

Svar:

Civilregistreringen er en borgerlig myndighedsfunktion, som ikke er knyttet til bestræbelser på at fremme menighedens liv og vækst.

Placeringen af civilregistreringen hos folkekirken er dog ofte en fordel for borgerne, f.eks. for det store flertal af forældre, som ønsker, at navngivningen af deres børn skal ske ved dåb, og for det store flertal, som i forbindelse med anmeldelse af dødsfald udtrykker ønske om, at en præst skal medvirke ved begravelse eller bisættelse. Årsagen til at det ofte er en fordel for borgeren er, at folkekirkens ministerialbøger – ud over at varetage civilregistreringen – også fungerer som folkekirkens medlemsregister. Et meget stort flertal af befolkningen kommer således i forvejen i kontakt med folkekirken i de livssituationer hvor der registreres grundlæggende personoplysninger, som fødsel og dåb/navngivning, vielse og dødsfald.

Dobbeltregistrering forebygges således, idet folkekirken alligevel skal vedligeholde sit medlemsregister, og borgerne behøver kun at henvende sig til én myndighed, hvorfor ordningen er samfundsøkonomisk fordelagtig.

Spørgsmål 7:

Hvilke ulemper har de folkekirkelige sogne syd for Kongeåen ved, at de ikke er myndighed for den civile registrering?

Svar:

Der er efter min bedømmelse ikke forbundet væsentlige ulemper for de folkekirkelige sogne syd for Kongeåen ved, at de ikke er myndighed for den civile registrering. Især ikke, efter at kirkebogsførerne i Sønderjylland i bliver koblet til Den Ny Kirkebog, og dermed har samme adgang til de kirkelige oplysninger som alle andre kirkebogsførere i sognemenighederne.

Folkekirkens sønderjyske sogne kan således give den samme betjening som andre sognes ministerialbogsførere ved at udskrive attester for personer, der vel at mærke er fødselsregistreret i folkekirkens ministerialbog nord for Kongeåen, men evt. senere er flyttet til Sønderjylland.

Personer, der oprindeligt er fødselsregistreret hos personregisterførerne i de sønderjyske landsdele, skal i samme omfang som hidtil fortsat henvende sig hos personregisterførerne for at få retsgyldige attester, uanset om de senere er flyttet til en adresse, der ligger udenfor de sønderjyske landsdele.

Der er imidlertid heller ingen væsentlige fordele for de folkekirkelige sogne syd for Konge-